

ความสำคัญของจิตวิทยาต่อวิชาชีพครู

วลีรัตน์ กานนตระกูล

การเป็นครูนั้น ไม่เพียงแต่จะต้องมีความรู้ทางวิชาการเพื่อจะสอนนักเรียนเท่านั้น แต่ครูยังจะต้องเป็นผู้ช่วยนักเรียนให้พัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ อารมณ์ และสังคมด้วย ดังนั้น ครูต้องเป็นผู้ที่ให้ความอบอุ่นแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนจะได้มีความเชื่อและไว้วางใจครู พร้อมทั้งจะเข้าพบครูเวลาที่มีปัญหา นอกจากนี้ครูจะต้องเป็นต้นฉบับที่ดีแก่นักเรียน ถ้าหากจะถามนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถม จนถึงนิสิตนักศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย ว่า มีใครบ้างในชีวิตของนักเรียนที่นักเรียนยึดถือเป็นต้นฉบับ นักเรียนส่วนมากจะมีครูอย่างน้อยหนึ่งคนยึดเป็นต้นฉบับหรือตัวแบบและนักเรียนจะยอมรับ ค่านิยมและอุดมการณ์ของครู เพื่อเป็นหลักของชีวิต อิทธิพลของครูที่นักเรียนยึดเป็นต้นฉบับจะติดตามไปตลอดชีวิต

[1] ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน วันทนียตระกูล(ม.ป.ป.)กล่าวว่า ครูเปรียบเสมือนศิลปินที่ปั้นรูป เพราะครูทุกคนมีส่วนในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน แต่ผลงานของครูไม่เหมือนกับปฏิมากรที่พองานแต่ละชิ้นสำเร็จก็เห็นผลงาน อาจจะตั้งให้ชมได้ หรือถ้าไม่ชอบอาจจะแก้ไขเพิ่มเติมได้ ส่วนครูนั้นจะต้องรอจนนักเรียนกลับมาบอกครูว่าครูได้ช่วยเขาอย่างไร หรือมีอิทธิพลต่อชีวิตเขาอย่างไร และบางครั้งการรอก็เป็นการเสียเวลาเปล่า เพราะแม้ว่านักเรียนบางคนจะคิดถึงความดีของครู แต่ก็คิดอยู่ในใจไม่แสดงออก จึงทำให้คนทั่วไปรู้สึกว่าคุณครูเหมือนเรือจ้างที่มีหน้าที่ส่งคนข้ามฟากเท่านั้น ซึ่งเป็นเครื่องชี้ถึงทัศนคติทางลบที่มีต่ออาชีพครูจึงมีส่วนทำให้คนบางคนตัดสินใจเลือกอาชีพครูเป็นอาชีพสุดท้าย นิสิตและนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาที่จะเป็นครู

[2] รุ่งทิพย์ กล้าหาญ (ม.ป.ป.)ได้กล่าวว่า ครูเป็นอาชีพชั้นสูงที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะด้านการอบรมสั่งสอน เพื่อให้ศิษย์เกิดการเรียนรู้ มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และมีความรู้สึกนึกคิดใหม่หรือดีขึ้น มากขึ้น เหมาะสมขึ้น ซึ่งเป็นภาระกิจต้องใช้ความรู้ความสามารถพิเศษในการทำงาน และสังคมก็ให้การยกย่องความสำคัญของครู โดยครู(TEACHERS) มีภาระหน้าที่ดังนี้

1. T (Teaching) การสอน หมายถึง การอบรมสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้ความสามารถในวิชาการทั้งปวงและเกิดปัญญาในการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคม ซึ่งถือว่า การสอนคืองานหลักของครู
- 2.E (Ethics) จริยธรรมหมายถึง นอกจากครูจะมีบทบาทในการอบรมสั่งเสริมจริยธรรมให้แก่นักเรียนแล้ว ครูจะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่เหมาะสม
3. A (Academic) วิชาการ หมายถึง ครูต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบในทางวิชาการทั้งต่อตนเองและในด้านส่งเสริมความเจริญงอกงามของศิษย์
4. C (Cultural Heritage) การสืบทอดวัฒนธรรม หมายถึง ครูจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบทอดวัฒนธรรม จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง
5. H (Human Relationship) มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ครูอาจารย์ต้องทำหน้าที่เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทั้งในด้านส่วนตัว และส่วนรวม ซึ่งมนุษยสัมพันธ์ของครูประกอบด้วย มนุษยสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน , มนุษยสัมพันธ์ระหว่างครูกับครู และ มนุษยสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครอง/ชุมชน
6. E (Evaluation) การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู ซึ่งการประเมินผลสามารถทำได้หลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเนื้อหา เพื่อนำไปพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
7. R (Research) การวิจัย หมายถึง การที่ครูต้องเป็นนักแก้ปัญหา และศึกษาหาความรู้จากความจริงที่เชื่อถือได้ ซึ่งการที่จะแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพครูจะต้องทราบสาเหตุที่แท้จริงของการปัญหา เหตุนี้ทำให้การวิจัยเป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูได้ข้อมูลที่เป็นจริงและน่าเชื่อถือเพื่อนำไปใช้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน ซึ่งการวิจัยในเบื้องต้นสำหรับครูสามารถทำได้ โดยการตั้งปัญหา การตั้งสมมุติฐานในการแก้ปัญหา
- 8.S (Service) การบริการ หมายถึงการบริการให้แก่ศิษย์ ผู้ปกครอง และชุมชน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติที่ลูกศิษย์ทุกคนต้อง
ระลึกถึงเพราะครูเป็นผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูกศิษย์ จึงทำให้ทุกคนมองเห็นถึง
ความสำคัญของครูและทุกวันที่ 16 มกราคม จึงเป็นวันครูที่ทุกคนได้ระลึกถึง
ครูเสมอได้ เพื่อแสดงความรักและให้ความเคารพแด่ครู

บรรณานุกรม

- [1]ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชียน วันทนีย์ตระกูล.(ม.ป.ป).บทความสำคัญของ,
จิตวิทยาต่อวิชาชีพครู;www.educ105.wordpress.com.สืบค้นวันที่
18 มกราคม 2558.
- [2] รุ่งทิพย์ กล้าหาญ.(ม.ป.ป).ครูมีอาชีพ;[www.gotoknow.org/posts/
435762](http://www.gotoknow.org/posts/435762).สืบค้นวันที่ 18 มกราคม 2558.